

LITERĀRĀS VĒSTIS

MAZSALACAS PILSĒTAS BIBLIOTĒKA

Nr. 6. (121.) 2014. gada jūnijs

VISAS VĒRTĪBAS, PAR KURĀM SAPŅO CILVĒKS, IR APSLĒPTAS VIŅĀ PAŠĀ

Vasaras sveiciens

šī izdevuma lasītājiem!
Paldies, ka Jūs esat! Paldies par labajiem vārdiem, ko dzirdu no Jums! Tas rada prieku arī turpmāk darboties un ko interesantu vēstīt. Vienīgi - ļoti jau gribētos, lai arī Jūs aktīvāk iesaistītos ar SAVĀM pārdomām, atmiņām, dzejas rindiņām...

Vasaras saulgrieži ir īpašs laiks, kad cilvēks un daba saplūst vienotā veselumā, kad ikviens zāles stiebriņš, ikviena ūdens lāse ir spēcinošas enerģijas un dzīvības pilni. Ūdens spēj attīrīt un atbrīvot, un ne tikai ārēji, bet arī dvēseliski. Ūdens ļauj aizplūst visam nevajadzīgajam, traucējošam un atbrīvot vietu dzīvības un prieka enerģijai. Ļauties naksnīgai peldei vasaras saulgriežos ir tik dabiski, skaisti un spēcinoši. Tieši tāpat kā basām kājām baudīt rīta rasas veldzi ziediem pilnā pļavā, kur rasā sakrājies augu un arī saules staru dziedinošais spēks.

„Visi meži guņiem pilni,
Visi ceļi atslēgām...”
Lai nāk rīti, gaismas pilni,
Vārtus gaismai atvērām.

*Lai mums VISIEM brīnumains
šis LAIKS!
Maija*

30. maijā mūsu bijušā kolēģe un ilggadējā Mazsalacas Bērnu bibliotēkas vadītāja **Vija Meikule** atskatījās uz saviem nodzīvotajiem 80 gadiem... Joprojām erudīta, dzīves spara pilna, joprojām viena no mūsu bibliotēkas aktīvākajām lasītājām, kuras viedoklī bieži ieklausāties pašas izvēloties grāmatas vai piedāvājot tās citiem lasītājiem.

Mīļš sveiciens
no mums visām!

Kā pārsteiguma veltījums šai skaistajā jubilejā lai ir mūsu mazās lasītājas **Martas** dzejolis, kura gan nav bibliotēku apmeklējusi, kad strādāja Vija, toties viņas māmiņa un vecmāmiņa noteikti ir bijušas arī bērnu bibliotēkas lasītājas...

VARAVĪKSNE

Uzpūta vējiņš, sapūta mākoņus,
Nolija lietutiņš silts.

Ak, tavu brīnumu, ak, tavu smukumu,
Pacēlās pļavai pāri varavīksnes tilts.

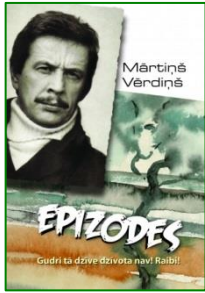
Pļavā lāmas, taciņa pludo,
Kājiņas pa silto ūdeni maļas.
Kurpītes slapjas, kleitiņas maliņa,
Pati meitiņa kā cīrulis lalina.

Upīte bango, jūriņa šalc,
Zariņi līgojas, puķītes plaukst.
Mākonīt's Pelēcīt's sudrabā kalts,
Ausīs tam vējiņš nerimstot šalc.

Aizsteidzās mākonīt's ļoti klusi,
Aizsteidzās tālāk uz citu pusi!
Saulīte zeltainus starus auda,
Taurenīt's savu prieku pasaulei pauda.

Marta Rabāce

Smiltenes Centra v-skola 5.klase
2014.gada maijā

Mārtiņš Vērdiņš „EPISODES”

Šī grāmata ir mazliet citādāka, kā parasta biogrāfija. Rakstītājs pats autors par sevi, savām izjūtām. Epizodes. Varbūt tādēļ man sākumā bija pagrūti lasīt. Rakstītā vārda Epizodes mijas cita ar citu, kā mākslinieka otas radītā gleznas. Ja gribi izprast, katra Epizode jālasa pat vairākkārt. Tāda jau ir mūsu dzīve – no dažādām Epizodēm veidota. Grāmatas iespaidā domāju par savas dzīves Epizodēm... Interesanti.

Atmiņu grāmatā „Episodes” populārais aktieris un gleznotājs Mārtiņš Vērdiņš junioris ļoti atklāti stāsta par sevi. Darba virsraksts izvēlēts atbilstoši tā uzbūvei – tā nav hronoloģiski veidota autobiogrāfija, bet gan atsevišķas epizodes, kurās jaušams autora gaišais, redzīgais skatiens uz apkārtējo pasauli un pašam uz sevi.

Kā izrādās, Mārtiņš Vērdiņš ir labs stāstnieks ar bagātu valodu. Spoži aprakstīta autora bērnības zeme Solitūde Rīgas nomalē ar tās dīvaiņiem un savdabjiem – to būs interesanti lasīt ne tikai mūsdienu Zolitūdes un Imantas iemītniekiem, bet katram, kurš ciena labas novērošanas spējas un interesantu to atspoguļojumu literārā darbā. Liela vieta darbā atvēlēta Mārtiņa Vērdiņa ģimenei – gan vecākiem, brālim, dzīvesbiedrei Mirdzai Martinsonei un bērniem, gan arī tālākiem radniekiem, kuru dzīvesstāstā atklājas raksturīgs daudzu mūsu tautas brāļu liktenis. Īpašs stāsts veltīts tēvam – savulaik ļoti iecienītam aktierim Mārtiņam Vērdiņam senioram, kuru vecākās paaudzes cilvēki atceras no viņa daudzajām lomām Operetes teātrī.

Protams, savu vietu atradis tas, kas visvairāk interesē mākslas cienītājus, – autora lomas teātrī un kino. Lasot aprakstu par Induļa lomas tapšanu Raiņa lugā „Indulis un Ārija”, redzams, kādu milzīgu garīgu darbu veic aktieris lomas tapšanā. Ar raksturīgām iezīmēm ieskicēti teātra kolēģi, interesanti ir stāsti par to, kā padomju laikā tika uzņemtas kinofilmas. Aktieru dzīve nav vienkārša arī nemitīgās garīgās spriedzes dēļ, kuru katrs mazina, kā nu prot. Laikā, kad vēl nebija ne Privātās Dzīves, ne Vakara Ziņu, valodas gāja no mutes mutē – sak, tas un tas aktieris dzerot... Mārtiņš Vērdiņš ļoti atklāti runā arī par šiem saviem iekšējiem dēmoniem un cīņu ar tiem, kas viņam, paldies Dievam, beigusies laimīgi.

RAKSTI ARĪ TU – PAR TO, KAS BIJIS, PAR TO, KAS BŪS, PAR TO, KAS PRIECĒ, PAR TO, KAS SATRAUC, PAR TO, KO VĒLIES, LAI UZZINA CITI! DALIES AR SAVU GAISMU UN SAVU SIRDS SILTUMU!

"Lieliskas lietas notiek tad, kad Tu tām atļauj notikt."

Tieši tā - kad Tu to atļauj. Nevis, kad Tu to vēlies. Nevis, kad Tu to gribi. Nevis tāpēc, ka Tu par to sapņo. Bet tad, kad Tu atļauj tām notikt. Atļaušana nav nekāda pasīvā lieta: "Nu, es atļauju. Nu, un kur tad ir?"

Atļaušana ir ļoti aktīva darbība, kas ietver labi daudz rīcības. Vispirms Tu ATĻAUJ sev VĒLĒTIES. Un Tu ATĻAUJ sev par to RUNĀT (pat grūti izstāstīt, cik ļoti daudziem no mums šis ir vajākais punkts. Jo īpaši Latvijā. Te tas ir kodēts ar šifru "ka nenoskauž" vai "ja par to runāšu, tad nesanāks")

Tad Tu ATĻAUJ sev SPERT PIRMO SOLI savas vēlmes piepildīšanas virzienā. Tikai ATĻAUJOT sev spert to pirmo soli, Tu to arī spēj spert. Sievietes te parasti iestrēgst, jo viņas gaida atļauju no citiem. Neviens cits Tev nevar iedot atļauju, ja Tu pati sev neiedod atļauju.

Daudzi cilvēki pirms pirmā soļa iestrēgst, jo grib izplānot visu mērķa sasniegšanas ceļu. Laba vēlme, tikai mērķi sasniegt izdosies ātrāk, ja, tiekot skaidrībā par to, kas ir pirmais solis pareizajā virzienā, Tu to spersi un nebremzēsi tikai tāpēc, ka viss pārējais mērķa sasniegšanas ceļš nav perfekti vai gana skaidri izplānots. Sāc darīt un Tu redzēsi, kas ir nākamais labākais solis, kas jādara. Citādi Tu pavadīsi laiku plānojot, un pēc pirmā soļa var izrādīties, ka iepriekš ielānotais otrais solis ir kas pavisam cits, nekā Tev bija ielānots. Un tad iestāsies nākošā Analīze-Paralīze.

- Kā Tu zini, vai Tu esi sev iedevusi atļauju īstenot savu sapni?

-Ļoti vienkārši: Tu rīkojies un sper pirmo soli savas vēlmes piepildīšanas virzienā. Ja Tu to nedari, tā tad neesi sev devusi atļauju.

Neviens solis nav par mazu. Jo pat vismaztīnākais paveiktais solītis Tava mērķa vai sapņa piepildīšanas virzienā, Tevi nogādās vēlamajā galamērķī ātrāk, nekā perfektā plānošana, kā spert perfektu un pietiekami lielu soli.

Bet viss sākas ar atļaušanu. AKTĪVU ATĻAUŠANU, kad Tu dari. Vispirms - atļauj sev!:)

Pajautā sev, kam es šodien atļaušu notikt?

<https://www.facebook.com/pages/Uguns-Skola/452045624879820>

Ir sācies atvaļinājumu laiks, tādēļ atceramies, ka pieaugušo nodaļas darba laikā izmaiņas – līdz 1.septembrim brīvdiena arī pirmdiena!

Ar mīlestību un pateicību šo izdevumu veidoja bibliotekāre **Maija Reinvalde**
Tālr.: **64251246**; e-pasts: maija.r@sveiks.lv
<http://www.mazsalaca.lv/>